

กฎกระทรวง

การพิจารณาและประกาศกำหนดราคาขายปลีกแนะนำ

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ราคาฐานนิยม” หมายความว่า ราคาขายปลีกที่พบมากที่สุดในตลาดปกติจากสินค้า
ซึ่งเป็นประเภท ชนิด คุณภาพ และปริมาณเดียวกัน ในการสำรวจของกรมสรรพสามิตรอบเดียวกัน
โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ ๓ เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้แจ้งราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี
ตามมาตรา ๑๘ แล้ว ให้กรมสรรพสามิตตรวจสอบราคาขายของสินค้าด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่แจ้งราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไป ให้ตรวจสอบจาก

(ก) ราคาขายที่ปรากฏบนสินค้า

(ข) ราคาขายที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(ค) ราคาขายที่ปรากฏในรายการราคา หรือ

(ง) ราคาขายที่ได้แจ้งไว้กับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

(๒) ในกรณีที่แจ้งรายชื่อร้านค้าปลีกที่รับสินค้าของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า
เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคทั่วไป ให้ตรวจสอบจากร้านค้านั้นตามรายชื่อร้านค้าปลีกที่ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๑๘ และให้ถือเอาราคาขายปลีกแนะนำของร้านค้านั้น ๆ
เป็นราคาขายปลีกแนะนำของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า

เมื่อกรมสรรพสามิตได้ตรวจสอบตาม (๒) แล้วปรากฏว่า มีราคาขายปลีกแนะนำหลายราคา
ให้ใช้ราคาสูงสุดเป็นราคาขายปลีกแนะนำ

ข้อ ๔ การพิจารณาราคาขายปลีกแนะนำที่ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าแจ้งต่ออธิบดี ให้พิจารณาจากต้นทุนการผลิต ค่าบริหารจัดการ และกำไรมาตรฐาน โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้นทุนการผลิต

(ก) กรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้พิจารณาจากต้นทุนทั้งหมดที่มีอยู่ในการผลิตสินค้า ซึ่งได้แก่ ค่าวัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายอื่นที่ใช้ในกระบวนการผลิต

(ข) กรณีสินค้านำเข้า ให้พิจารณาจากราคาของสินค้าและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งได้แก่ ราคา ซี.ไอ.เอฟ. อากรศุลกากร และค่าใช้จ่ายอื่นที่ใช้ในการดำเนินพิธีการศุลกากร

(๒) ค่าบริหารจัดการ ให้พิจารณาจากค่าใช้จ่ายในสำนักงาน ซึ่งได้แก่ ค่าโฆษณา ค่าขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าภาษีสรรพสามิต ค่าภาษีอื่นที่จัดเก็บจากการขายสินค้านั้น ค่าธรรมเนียมในการรับฝากของ ในอารักขาศุลกากร เงินบำรุงกองทุนหรือองค์การตามที่กฎหมายกำหนดให้เรียกเก็บจากผู้มีหน้าที่ เสียภาษีสำหรับสินค้านั้น และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการขายสินค้าผู้ประกอบการ หรือผู้นำเข้า

(๓) กำไรมาตรฐาน ให้พิจารณาจากราคาขายปลีกแนะนำหักต้นทุนการผลิตและค่าบริหารจัดการ

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและตรวจสอบการแจ้งราคาขายปลีกแนะนำของผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสำรวจ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลราคาสินค้า การพิจารณาราคาฐานนิยม และสถานที่ขายสินค้า

ข้อ ๖ หากกรมสรรพสามิตสำรวจและตรวจสอบราคาขายปลีกแนะนำแล้วปรากฏกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

(๑) ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าแจ้งราคาขายปลีกแนะนำต่ำกว่าร้อยละ ๙๕ ของราคาฐานนิยม หรือ

(๒) ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าแจ้งราคาขายปลีกแนะนำต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ ของราคาขายปลีกสูงสุดของสินค้านั้นที่มีจำหน่ายในตลาดปกติในกรณีที่ไม่สามารถหาราคาฐานนิยมได้

ข้อ ๗ หากกรมสรรพสามิตสำรวจและตรวจสอบราคาขายปลีกแนะนำแล้วปรากฏกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นราคาขายปลีกแนะนำไม่เป็นไปตามกลไกตลาด

(๑) เป็นราคาที่ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าและผู้บริโภคมิได้ใช้ซื้อขายสินค้ากันจริง ในตลาดปกติ

(๒) เป็นราคาเพื่อการส่งเสริมการขาย

(๓) เป็นราคาขายที่ขายให้กับผู้มีสิทธิพิเศษ หรือ

(๔) เป็นราคาขายที่มีเงื่อนไขการขายจนทำให้ราคาขายไม่เป็นไปตามกลไกตลาด

ข้อ ๘ ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือไม่สามารถกำหนดราคาได้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศราคาขายปลีกแนะนำเพื่อถือเป็นเกณฑ์ ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขายหรือราคานำเข้า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงให้ใช้ราคาฐานนิยม เว้นแต่ ในกรณีที่ไม่สามารถหาราคาฐานนิยมได้ให้ใช้ราคาขายปลีกสูงสุดในตลาดปกติโดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะต้องเป็นราคาที่ไม่มีการส่งเสริมการขาย ไม่หักส่วนลด หรือมีการให้สิทธิประโยชน์ใด ๆ

(๒) ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่เป็นไปตามกลไกของตลาด ให้อธิบดีประกาศกำหนด ราคาขายปลีกแนะนำตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(ก) ราคาฐานนิยม เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถหาราคาฐานนิยมได้ให้ใช้ราคาขายปลีกสูงสุด ของสินค้านั้นในตลาดปกติโดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะต้องเป็นราคาที่ไม่มีการส่งเสริมการขาย ไม่หักส่วนลด หรือมีการให้สิทธิประโยชน์ใด ๆ

(ข) ราคาที่บวกเพิ่มจากราคาขายหรือราคานำเข้า โดยแยกตามลักษณะของสินค้า ดังต่อไปนี้

๑) กรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรให้กำหนดจากราคาขายของผู้ประกอบอุตสาหกรรม บวกค่าบริหารจัดการตามข้อ ๔ (๒) และกำไรมาตรฐานตามข้อ ๔ (๓) จนถึงการขายปลีกแก่ผู้บริโภค โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒) กรณีสินค้านำเข้า ให้กำหนดจากราคาศุลกากร ค่าบริหารจัดการตามข้อ ๔ (๒) และกำไรมาตรฐานตามข้อ ๔ (๓) จนถึงการขายปลีกแก่ผู้บริโภค โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ค) ราคาขายปลีกแนะนำของสินค้าประเภท ชนิด คุณภาพ และปริมาณเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ารายนั้น ที่ขายในท้องตลาดให้แก่ผู้บริโภค หากไม่มีราคาดังกล่าว ให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำของสินค้าประเภท ชนิด คุณภาพ และปริมาณเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ารายอื่น ที่ขายในท้องตลาดให้แก่ผู้บริโภค

(๓) ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายปลีกแนะนำได้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการ ตาม (๒) (ข) หรือ (ค) ตามลำดับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กรณีการเสียภาษีตามมูลค่าสำหรับสินค้าให้ถือตามราคาขายปลีกแนะนำ
โดยต้องพิจารณาจากต้นทุนการผลิต ค่าบริหารจัดการ และกำไรมาตรฐาน และในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำ
ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือไม่สามารถกำหนดราคาได้ ให้อธิบดีมีอำนาจ
ประกาศกำหนดราคาขายปลีกแนะนำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้